

Posicionament del grup de teràpies complementàries

El Grup de Teràpies Complementàries de la CAMFiC subscriuim la carta enviada per un company del grup, i la pengem com a reflexió pròpia:

Em dirigeixo a vosaltres en aquesta carta per fer un exercici de reflexió després de la suspensió del Màster en Medicina Homeopàtica de la Universitat de Barcelona.

Sóc Llicenciat en Medicina i Cirurgia l'any 1998, especialitzat en Medicina de Família l'any 2004, i metge homeòpata format a l'edició de l'any 2004-2006 del citat màster. Actualment treballo com a Metge de Família a l'ABS Raval Sud de Barcelona i formo part del Grup de Teràpies Complementàries de la CAMFiC (Societat Catalana de Medicina Familiar i Comunitària). No tinc consulta privada ni conflictes d'interessos amb la indústria de cap tipus.

Vull exposar que sabent que podem practicar la medicina des de moltes posicions i amb mirades molt diferents, no he entès mai aquest rebuig tant important envers l'homeopatia des de determinats sectors. Queda clar que la manera de fer de l'una i de l'altra, en molts aspectes amb què no m'allargaré per no cansar, és molt diferent. I que algú pot dubtar de la seva eficàcia sobretot en base a que en homeopatia no podem dir que en coneguem el mecanisme principal d'acció (tot i que s'estan produint interessants avenços científics en aquest tema). Però la meua mirada també ha pogut constatar com moltes vegades els judicis que es fan sobre l'homeopatia es podrien fer també, sobre la medicina convencional. Per exemple: quin és el mecanisme pel qual es redueix el càncer d'ovari en les dones tractades amb B-bloquejants? O com podem explicar el paper de la microbiota en l'emmalaltir de les persones, i la possibilitat que el transplantament de femta condueixi a algun lloc? Tots dos, són temes tractats al meu centre pel farmacòleg clínic i per internistes de zona respectivament, fa pocs mesos. Hi podríem criticar coses. Sobretot en calent. Però sembla que alguns estudis estan sortint positius. La nostra mirada fa que preferim restar a l'aguait, i respectar la feina dels companys.

Hi ha moltes coses que no entenem, però nosaltres també som metges especialistes en MFiC. Som metges que estem proposant d'actuar en base a una altra mirada. Ens fonamentem en coses que hem vist, en coses que s'han demostrat, i també, perquè no dir-ho, en coses que intuïm, com molts de vosaltres, a la pràctica diària. O és que en medicina no hi ha moltes coses del dia a dia que s'han d'intuir?

Encara recordo les paraules de més d'un mestre quan jo volia que tot quadrés i ell em deia que per moltes coses s'havia de fer servir un altre sentit: el sentit comú.

Compartim moltes coses, com l'amor per la nostra professió i també el mètode científic que avui dia valida gran part de les nostres accions. Aquest mètode és el mínim comú denominador per a qualsevol de nosaltres. Ens demana que observem allò que volem estudiar, que formulem una hipòtesi, que la demostrem i que ho comuniquem a tothom, si pot ser de forma que es pugui replicar. Ben senzill. Doncs l'homeopatia ja hi ha pujat a aquest tren. Potser més tard, potser amb un altre ritme, però ja hi ha pujat: ja hi ha investigacions que avalen la seva eficàcia en molts temes.

Qui ho diu que no hi ha estudis positius en homeopatia!?!? I sabent que n'hi ha, qui té l'autoritat moral per dir que no són prou per a avalar el funcionament de tota una tècnica mèdica!?!? Cal que es demostrï que funciona en TOT, per dir que funciona, o com a bons científics deixarem que el curs del procedir científic ens ho acabi confirmant o desmentint?

Al grup de la CAMFiC hi tenim un lloc per dur a la pràctica el que ha de ser un espai de debat i de contrast d'opinions. És cert que al nostre grup, heterogeni, potser li ha costat d'arrencar, però també és cert que hem tirat endavant i ja tenim gairebé acabada la reedició del Llibre de Medicina Natural Basada en l'Evidència: el nostre mínim comú denominador de l'evidència en homeopatia, i en altres disciplines. En homeopatia hem revisat l'evidència prenent com a base treballs de societats científiques internacionals com la Lliga Mèdica Homeopàtica Internacional (LMHI), o els treballs d'investigadors en homeopatia com S. Abanades o M. Durán.

Entenc que el que ha passat és el que passa en moltes altres àrees: no hi ha hagut bona comunicació, tothom ha anat fent la seva. Ningú s'ha atrevit a parlar-ne, a col·laborar desacomplexadament, i potser quan les pressions han estat fortes (de qui?), s'ha pres una decisió unilateral, i al meu entendre precipitada i perjudicial per a tothom.

Molts dels meus companys i companyes de la CAMFiC, de la meva àrea bàsica, i també molts dels meus pacients no entenen la decisió de suspendre el Màster (i no tots els que no ho entenen són favorables a l'homeopatia!). El que sí que em transmeten és que si la comunitat científica demana que mostrem les evidències que existeixen, no es pot tolerar que es "fulmini" (terme amb què ha sortit a la premsa) un fòrum d'ensenyament seriós i rigorós com el Màster.

Ni tampoc es pot tolerar que caiguin més canals rigorosos de difusió d'aquesta disciplina mèdica, perquè això si em permeteu la comparació, seria com si anessin tancant mitjans de comunicació.

Penso que cal ser comprensius amb l'evolució i la idiosincràsia d'aquesta tècnica. Respectar els tempos que calen perquè aquesta disciplina pugui convèncer. Conèixer-la, aprofundir en apreciar quins elements poden fer més difícil el seu estudi científic (per exemple així com en acupuntura la dificultat radica en com es fa el placebo, en homeopatia és en com individualitzem tractaments...), o què pot haver fet que en alguns moments grans homeòpates hagin estat a l'avantguarda de la ciència i en canvi ara s'ha d'estar defensant un Màster, o quines són les prestacions que difícilment es poden aconseguir amb medicina convencional, o què fa que hi hagi tants pacients que l'utilitzen...

Declarar que una tècnica mèdica o que una manera de fer medicina no funciona, requereix, al meu entendre, un coneixement absolut del que hi ha, i en el món de la súper especialització on la gent només parla de "lo seu", això costa. Fins i tot entre professionals de diferents especialitats que tracten els mateixos temes hi ha discrepàncies.

Reclamem que es promogui la col·laboració entre metges amb diferents mirades, que s'impulsin fòrums i que no se'ns faci fora dels espais de debat científic seriós, perquè és en aquests espais on podrem entendre'ns i millorar plegats.

Quedo a la vostra disposició per qualsevol aclariment o dubte que pugueu tenir sobre el que he exposat en aquesta carta.

Atentament,
Fèlix Heras

Barcelona, 8 de març de 2016